

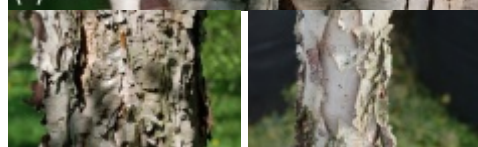
Betula davurica

brzoza dahurska

Synonim łaciński: *Betula dahurica*

(C) fot. Ewa Łuczak

Pochodzące z Azji Wschodniej średniej wielkości drzewo o zaokrąglonej koronie i oryginalnej korze. Często przybiera formę wielopniową z parasolowatą koroną. W naturze dorasta do 20 m wys. i 70 cm śr. pnia. Kora starych drzew ciemna, młodszych - różowawa, czerwonawa lub brązowa; łuszcząca się płatami. Liście zielone, jajowate, 5-8 cm dł., nierówno ząbkowane. Wymaga dużo światła. Ceniona za swoją zdolność przystosowywania się do gleb ubogich i wilgotnych.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL Wojciech Kimel

zasięg geograficzny	Azja Wschodnia-pn. Chiny, wschodnia Syberia i Daleki Wschód, Półwysep Koreański, Japonia , wschodnia Mongolia
pochodzenie	pierwsza publikacja: Peter Simon von Pallas (1741-1811) 1784
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kolumnowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)	jasnozielone ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	piaszczysta gliniasta roślina tolerancyjna
walory	ozdobna kora
zastosowanie	zadrzewienia krajobrazowe zieleń publiczna
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

Producenci *Betula davurica* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkółka Roślin Ozdobnych
MIZAK Szkółki Drzew Alejowych i Krzewów Ozdobnych
SZMIT Szkółka